



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 71/2017-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. júna 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Mikulášom Buzgóom, Advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 10/2005 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 10/2005 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 10/2005 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 452,61 € (slovom štyristopäťdesiatdva eur a šesťdesiatjeden centov), ktorú je Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. Mikuláša Buzgóa, Advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva (i) na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), (ii) ako aj základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a taktiež základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 10/2005 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 71/2017-12 z 2. februára 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažovateľa v časti, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 10/2005.

3. Zo sťažnosti vyplynulo najmä, že: «(...) Dňa 21.12.2004 bol vydaný platobný rozkaz na návrh spoločnosti PIDES s.r.o. na zaplatenie sumy 34.959,40 Sk, úrokov z omeškania zo sumy 1.138 Sk od 1.7.2000 až do zaplatenia vo výške 25 Sk mesačne za každý, i začatý mesiac omeškania, zo sumy 9.285 SK od 1.7.2001 až do zaplatenia vo výške 25 Sk mesačne za každý, i začatý mesiac omeškania, zo sumy 5985 Sk od 1.7.2002 až do zaplatenia vo výške 25 SK mesačne za každý, i začatý mesiac omeškania, zo sumy 7541 Sk od 1.7.2003 až do zaplatenia vo výške 25 Sk mesačne za každý, i začatý mesiac omeškania, zo sumy 8642,30 Sk od 1.7.2004 až do zaplatenia vo výške 25 Sk mesačne za každý, i začatý mesiac omeškania, zo sumy 2328 Sk od 1.5.2004 až do zaplatenia vo výške 25 Sk mesačne za každý, i začatý mesiac omeškania.

Návrh bol odôvodnený tým, že sťažovateľ na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 1.3.1999 k bytu č. 4, bol povinný zaplatiť nedoplatok z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu.

Sťažovateľ proti platobnému rozkazu sp. zn. 22Ro 677/2004 podal v lehote odpor. Po prevedení veci do registra C, je táto vec vedená pod sp. zn. 31C/10/2005 na Okresnom súde Košice II a bola pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. Adriane Szaniszlovej. Konanie v danej veci do dnešného dňa trvá takmer už 11 rokov.

Prvé pojednávanie vo veci bolo nariadené 29.11.2005. Do dnešného dňa Okresný súd Košice II nevyniesol právoplatný rozsudok vo veci. Vo veci bolo nariadených v priebehu 11 rokov iba 16 pojednávanií. Z tohto počtu sa 5 nariadených pojednávanií neuskutočnilo. Z číselných údajov teda vyplýva, že súd konal vo veci nariadením a vykonaním pojednávania v priemere jedenkrát do roka.

V období od februára do mája 2007 bolo právnym zástupcom sťažovateľa navrhnuté žalobcovi prerušenie konania vo veci, návrhom zo dňa 12.2.2007 na 3 mesiace, z dôvodu snahy dosiahnuť mimosúdnu dohodu. Z dôvodu nezdaru dosiahnutia takejto dohody, bolo vo veci opätovne nariadené pojednávanie na 18.10.2007. Do 30.3.2010, keď bol vo veci vynesovaný rozsudok, bolo nariadených 5 ďalších pojednávanií.

Sťažovateľ podal proti rozsudku vyhlásenému 30.3.2010 v zákonnej lehote odvolanie 9.5.2010, doplnené o návrh zo dňa 18.5.2010. Dňa 25.11.2010 Krajský súd v Košiciach svojim rozhodnutím zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II a vec vrátil súdu prvého

stupňa na ďalšie konanie z dôvodu procesných pochybení a z dôvodu potreby doplniť dokazovanie.

V opätovnom konaní na súde prvého stupňa bolo v uvedenej veci nariadených 6 pojednávaní, z toho 3 pojednávania boli zrušené. Jedným z dôvodov bolo aj vznesenie námietky zaujatosti zákonného sudcu žalovaným, teda sťažovateľom.

Okresný súd Košice II opätovne rozhodol vo veci 14.10.2011 a proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1.10.2013 bola vec opätovne vrátená súdu prvého stupňa. V uvedenom uznesení Krajský súd v Košiciach vyzval konajúcu sudkyňu JUDr. Adrianu Szaniszlóví k písomnému vyjadreniu k námietke zaujatosti žalovaného, teda sťažovateľa. Opakovane došlo k takejto výzve aj 7.11.2013, pretože sudkyňa dovtedy svoje vyjadrenie nedoručila. Pretože po tomto uznesení krajského súdu sa vo veci nekonalo, sťažovateľ podal 9.1.2015 sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi Okresného súdu Košice II. Z jeho vyjadrenia z 13.1.2015 vyplýva, že spis bol Okresnému súdu Košice II vrátený na opätovné konanie za účelom odstránenia väd, avšak 3.12.2013 bol opakovane predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, ktorý dňa 25.2.2015 rozhodol tak, že sťažovateľov návrh na príkazanie veci inému súdu zamietol, potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice II v časti výroku o zaplatenie 30,97 € bezúročné a v ostatnej časti priznanej istiny a úrokov z omeškania výrok napadnutého rozsudku zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

(...) predĺžovaný čas konania spôsobil sťažovateľovi aj finančnú ujmu a to vo výške 2073 eur, ktorú sťažovateľ pod psychickým nátlakom a tlakom dobrovoľnej dražby žalobcovi zaplatil. Túto sumu vypočítal v konaní pred všeobecnými súdmi žalobca a zahrnul do nej nedoplatky ním vypočítané, ako sám uviedol, aj náklady súvisiace s predmetným konaním. Peniaze boli vyplatené 22.11.2013 bezhotovostným prevodom na bankový účet žalobcu. Sťažovateľ tak učinil v strachu o stratu majetku a zároveň svoje obydlie. (...)

b/ (...) porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov

(...) Ak by sa predmetná vec hodnotila ako skutkovo a právne zložitá, prístup súdu tomu nenasvedčuje, pretože súd sa uspokojil s navrhovaním dôkazov sporovými stranami, nemal za potrebu sám vykonať dokazovanie vo veciach súdu nejasných a vo vzťahu

k rozhodovacej činnosti mu postačovali vykonané dôkazy. Na základe takéhoto postupu súdu, súd prvého stupňa už dvakrát vo veci rozhodol. Súd druhého stupňa však opakovane vec vrátil súdu prvého stupňa, aby napravil procesné pochybenia, doplnil dokazovanie a veci vyhodnotil a odôvodnil spôsobom uvedeným v O.s.p. Uvedená dĺžka konania teda nie je spôsobená náročnosťou predmetného konania, alebo vykonávaného dokazovania, ale postupom a rozhodovacou činnosťou, (resp. nedostatočnou činnosťou) Okresného súdu Košice II. Skutková a právna zložitosť vo vzťahu k prejednávanej veci je vylúčená, pretože súd sa uspokojil s 11 pojednávaniami za celý čas trvania, pričom do prvého rozhodnutia Okresného súdu Košice II sa uskutočnilo 7 pojednávaní, vrátane pojednávania, na ktorom bol vynesенý rozsudok. Vo vzťahu k uvedenému zhrnutiu, že pojednávanie bolo zrušené z dôvodu, že sa ospravedlnil sťažovateľ, resp. jeho právny zástupca, sťažovateľ poukazuje na názor Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý vyslovil, že neprimeraná je dĺžka konania aj v prípade, že by išlo o využívanie procesných práv sťažovateľov samotných (TNS, s.r.o. proti Slovenskej republike), aj keď pri počte odročených pojednávaní z takéhoto dôvodu nemôže byť táto skutočnosť pripísaná na ťarchu sťažovateľa.

(...) Rovnako je potrebné uviesť absenciu nariadenia pojednávania v danej veci od 14.10.2011 a treba aj poukázať na neprimerane dlhé prestávky aj medzi samotnými pojednávaniami, napr. po pojednávaní 3.4.2008 nasledovalo ďalšie pojednávanie až 10.12.2009 (pojednávanie nariadené na 24.9.2009 sa neuskutočnilo).

(...) K právu sťažovateľa, ktorý touto sťažnosťou uplatňuje porušenie svojich základných práv, uvádza, že požaduje primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu, že postupom súdu došlo k neodstrániteľným následkom, t.j. k porušeniu Ústavou Slovenskej republiky garantovaných práv sťažovateľa a k porušeniu práv podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (prejednanie veci v primeranej lehote, konanie len pred nezávislým a nestranným súdom) a tieto zásahy nie je možné napraviť, ani odstrániť tak, aby už nezanechali následky tak na zdraví, ako aj psychickom rozpoložení sťažovateľa. V máji 2011 sťažovateľ vážne ochorel a bol liečený ako onkologický pacient. Absencia konečného rozhodnutia vo veci, stav právnej neistoty a absencia dôvery v garanciu ústavných práv vykonávaných súdmi Slovenskej republiky, nijako neulahčovali proces liečby a následnej regenerácie sťažovateľa.

Sťažovateľ z dôvodu takéhoto porušovania jeho základných práv požaduje:

1. (...)

2. *Primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000 € od Okresného súdu Košice II za porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote, t.j. 1000 eur za každý rok konania.*

3. *Náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5000 € od Okresného súdu Košice II za zhoršenie zdravotného stavu a predlžovanie času liečby vyvolaného aj postupom Okresného súdu Košice II.*

4. *Náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 690,66 eur(...)*»

3.1 Sťažovateľ napokon navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. (...)

2. *Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 31C/10/2005 porušené boli.*

3. *Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 31C/10/2005 sa prikazuje konať bez zbytočných prietahov.*

4. *Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume spolu 13 000 eur, ktoré je Okresný súd Košice II povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

5. *Sťažovateľovi priznáva náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5000 € za poškodenie na zdraví, zhoršenie zdravotného stavu, predlžovanie času liečby, vyvolané postupom Okresného súdu Košice II, ktorú je Okresný súd Košice II povinný mu zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

6. *Okresný súd Košice II je povinný uhradiť sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony v sume 690,66 €.*“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili aj strany v napadnutom konaní: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom č. k.

1SprV/128/2017-615 z 24. februára 2017 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 27. marca 2017.

3.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol tieto relevantné skutočnosti:

«(...) Skutková a právna zložitosť sporu:

- spor možno hodnotiť ako skutkovo obtiažny jednak vzhľadom na skutočnosť nutnosti nariadenia znaleckého dokazovania, jednak vzhľadom na veľké množstvo podaní zo strany sťažovateľa, s ktorými sa musel súd v priebehu konania oboznamovať a obsahovo ich vyhodnocovať.

Uvedenie všetkých procesných úkonov vo veci od podania návrhu na začatie konania doposiaľ:

- návrh na zaplatenie sumy 34.959,40 Sk bol na tunajšom súde podaný dňa 3.11.2004 a sťažovateľ má v ňom procesné postavenie žalovaného.

- súdny poplatok bol zaplatený na základe výzvy súdu dňa 19.11.2004.

- dňa 25.11.2004 bol žalobca vyzvaný na odstránenie väd podania.

- žalobca odpovedal na výzvu 8.12.2004.

- dňa 21.12.2004 bol vo veci vydaný platobný rozkaz.

- dňa 24.1.2005 podal sťažovateľ proti platobnému rozkazu odpor.

- uznesením zo dňa 25.1.2005 bola sťažovateľovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor a tento bol zaslaný na vyjadrenie žalobcovi,

- dňa 25.2.2005 podal sťažovateľ proti uzneseniu odvolanie, v ktorom navrhol vec prikázať inému okresnému súdu.

- dňa 2.3.2005 bol spis prevedený z registra Ro do registra C.

- výzvou zo dňa 9.3.2005 bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku 500,- Sk za uplatnenú námietku zaujatosti.

- výzva s novým poučením bola sťažovateľovi zaslaná 5.4.2005.

- dňa 14.6.2005 žiadala konajúca sudkyňa o pripojenie súvisiaceho spisu.

- v októbri 2005 bolo určené pojednávanie na deň 29.11.2005.

- uvedené pojednávanie sa uskutočnilo bez prítomnosti sťažovateľa, ktorý (ako to vyplýva zo zápisnice z uvedeného dňa) požiadal o odročenie tohto pojednávania bez uvedenia dôvodu.

- dňa 14.12.2005 predložil žalobca listinné doklady tak, ako mu to bolo uložené na pojednávaní 29.11.2005.

- v januári 2006 bolo určené pojednávanie na deň 17.2.2006.

- na uvedenom pojednávaní sťažovateľ požiadal o poskytnutie primeranej lehoty na zvolenie si právneho zástupcu; z uvedeného dôvodu bolo pojednávanie odročené na neurčito a žalovanému bola poskytnutá lehota 40 dní na oznámenie zvoleného právneho zástupcu.

- dňa 23.2.2006 požiadal sťažovateľ o ustanovenie právneho zástupcu súdom.

- dňa 24.2.2006 bol sťažovateľ vyzvaný na preukázanie svojich majetkových pomerov; doklady predložil 17.3.2006.

- uznesením zo dňa 3.7.2006 bolo sťažovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a bola mu ustanovená právna zástupkyňa.

- dňa 19.7.2006 sa ustanovená právna zástupkyňa proti uzneseniu odvolala,

- dňa 7.8.2006 sa odvolal sťažovateľ.

- v dôsledku podaných odvolaní bol spis dňa 2.8.2006 predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, na ktorom sa nachádzal do 20.12.2006, kedy bol vrátený s uznesením, ktorým bola vo veci ustanovená iná, sťažovateľom navrhnutá právna zástupkyňa.

- v januári 2007 bolo určené pojednávanie na deň 15.2.2007.

- dňa 13.2.2007 navrhol sťažovateľ cestou svojej právnej zástupkyne konanie prerušiť za účelom pokusu o mimosúdnu dohodu, výsledok ktorej oznámi súdu v lehote 3 mesiacov. Zároveň žiadal zrušiť termín pojednávania, určeného na 15.2.2007.

- pojednávanie zo dňa 15.2.2007 bolo z vyššie uvedených dôvodov odročené na neurčito.

- keďže v lehote 3 mesiacov výsledok mimosúdnej dohody oznámený nebol, súd vyzval dňa 15.5.2007 právnych zástupcov oboch sporových strán na oznámenie, či k takejto dohode došlo.

- ani jedna zo strán na túto výzvu nereagovala, preto im 13.6.2007 bola zasielaná urgencia.

- až po doručení urgencie právna zástupkyňa sťažovateľa oznámila, že jednala s procesnou protistranou o mimosúdnom riešení sporu a ak bude poznať stanovisko sťažovateľa, toto oznámi súdu (č.l. 119 spisu).

- keďže k žiadnemu takémuto oznámeniu nedošlo, súd v septembri 2007 určil pojednávanie na deň 18.10.2007.

- na uvedenom pojednávaní bolo právnej zástupkyňi žalobcu doručené stanovisko sťažovateľa zo dňa 12.10.2007, s ktorým sa potrebovala oboznámiť, preto bolo pojednávanie odročené na neurčito a právnej zástupkyňi sťažovateľa bola uložená povinnosť žalobcovi zaslať v lehote 20 dní upresnenie podania, ktorým sťažovateľ žiadal započítať pohľadávky.

- v januári 2008 bolo určené pojednávanie na deň 3.4.2008.

- pojednávanie dňa 3.4.2008 sa uskutočnilo a bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania. Stranám sporu bola uložená povinnosť predložiť listiny pre znalecké dokazovanie.

- dňa 26.5.2008 bola právnenému zástupcovi žalobcu zasielaná urgencia, na ktorú reagoval predložením dokladov dňa 12.6.2008. Keďže nepredložil všetky žiadané doklady, bola mu 16.6.2008 zasielaná urgencia, na ktorú reagoval 18.6.2008.

- uznesením zo dňa 29.1.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.2.2009, bola v konaní ustanovená znalkyňa a dňa 24.2.2009 jej bol zaslaný spis na vypracovanie znaleckého posudku.

- znalecký posudok bol súdu doručený 22.4.2009 a v uvedený deň zaslaný na vyjadrenie procesným stranám.

- dňa 13.5.2009 bolo rozhodnuté o znalečnom.

- dňa 21.5.2009 sa sťažovateľ vyjadril k znaleckému posudku.

- v mesiaci jún 2009 bol určený termín pojednávania na deň 24.9.2009.

- uvedeného pojednávania sa nezúčastnil nikto, pričom právna zástupkyňa sťažovateľa ospravedlnila neúčast' na tomto pojednávaní z dôvodu prerušenia výkonu advokácie a žiadala súd, aby rozhodol o zmene zástupkyne sťažovateľovi.

- uznesením zo dňa 7.10.2009 došlo k zmene právneho zástupcu sťažovateľa; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 3.11.2009.
- dňa 9.11.2009 bol určený termín pojednávania na deň 10.12.2009.
- pojednávanie sa v uvedený deň neuskutočnilo z dôvodu oznámenia právneho zástupcu žalobcu pre náhle zhoršenie jeho zdravotného stavu. Bolo preto odročené, a to na deň 4.2.2010.
- pojednávanie v uvedený deň sa uskutočnilo a bolo odročené na 11.3.2010.
- dňa 11.2.2010 požiadal právny zástupca sťažovateľa o odročenie pojednávania, určeného na deň 11.3.2010, z dôvodu kolízie termínov pojednávaní.
- na základe uvedeného bolo pojednávanie odročené na deň 30.3.2010.
- v uvedený deň požiadal právny zástupca sťažovateľa opätovne o ospravedlnenie z vytýčeného pojednávania z rovnakého dôvodu, na odročení pojednávania netrval.
- napriek neúčasti sťažovateľa a jeho právneho zástupcu bolo na pojednávani dňa 30.3.2010 vo veci rozhodnuté.
- dňa 11.5.2010 sa sťažovateľ proti rozsudku odvolal.
- dňa 12.5.2010 bolo odvolanie zaslané na vyjadrenie právneho zástupcovi žalobcu, ktorý sa k nemu vyjadril 18.5.2010.
- dňa 27.5.2010 bol spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, na ktorom sa nachádzal do 9.12.2010, kedy bol vrátený so zrušujúcim uznesením.
- dňa 1.12.2010 bol predmetný spis v súlade s rozvrhom práce tunajšieho súdu pre príslušný kalendárny rok pridelený inej zákonnej sudkyňi.
- dňa 14.12.2010 bolo určené pojednávanie na deň 4.2.2011.
- pojednávanie sa uskutočnilo, ako aj ďalšie pojednávanie, určené na deň 8.3.2011, ktoré žiadal sťažovateľ odročiť pre možnú dohodu so žalobcom a nedoručenie stanoviska právneho zástupcu procesnej protistrany. Pojednávanie bolo odročené na 12.4.2011.
- dňa 18.3.2011 podal sťažovateľ návrh na vydanie predbežného opatrenia, jednalo sa o duplicitné podanie ako v spise sp. zn. 13C 40/2011 a namietal zaujatosť konajúcej sudkyne.
- z uvedeného dôvodu bol termín pojednávania, určeného na deň 12.4.2011, zrušený a dňa 19.4.2011 bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach.

- z odvolacieho súdu bol spis vrátený 27.5.2011 s rozhodnutím o nevyhlásení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

- dňa 3.6.2011 bolo určené pojednávanie na deň 19.8.2011.

- dňa 27.7.2011 požiadal právny zástupca žalobcu o odročenie pojednávania, určeného na 19.8.2011, z dôvodu dlhodobo plánovanej dovolenky.

- na základe uvedeného bolo pojednávanie odročené na 16.9.2011.

- ďalšie pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, sa uskutočnilo 14.10.2011.

- dňa 30.11.2011 sa právny zástupca sťažovateľa proti rozsudku odvolal, dňa 1.12.2011 sa odvolal sťažovateľ.

- dňa 6.12.2011 bolo odvolanie zaslané na vyjadrenie právneho zástupcovi žalobcu, ktorý svoje vyjadrenie doručil 4.1.2012.

- dňa 24.1.2012 bol spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, na ktorom sa nachádzal do 8.10.2013, kedy bol vrátený bez meritórneho rozhodnutia za účelom odstránenia väd podania sťažovateľa a za účelom vyjadrenia zákonnej sudkyne k sťažovateľom vznesenej námietke zaujatosti.

- dňa 29.10.2013 bola na základe pokynu odvolacieho súdu zasielaná výzva sťažovateľovi, na ktorú odpovedal listom zo dňa 20.11.2013, dňa 21.11.2013 sa k námietke zaujatosti vyjadrila zákonná sudkyňa a dňa 3.12.2013 bol spis opakovane predložený odvolaciemu Krajskému súdu v Košiciach.

- spis bol z odvolacieho súdu vrátený dňa 9.4.2015 s rozhodnutím, ktorým bol návrh sťažovateľa na prikázanie veci inému súdu zamietnutý, čiastočne rozsudok potvrdený a v ostatnej časti zrušený.

- dňa 10.4.2015 bol daný pokyn pre doručenie rozsudku odvolacieho súdu právnym zástupcom strán sporu.

- dňa 24.4.2015 bol žalobca vyzvaný na označenie návrhov na doplnenie dokazovania.

- dňa 15.5.2015 požiadal nový právny zástupca o predĺženie lehoty za účelom oznámenia prípadných návrhov na doplnenie dokazovania.

- dňa 21.7.2015 podal právny zástupca žalobcu návrh na pripustenie zmeny žalobcu.

- dňa 29.7.2015 bola zasielaná výzva novooznačenej spoločnosti v súlade s ust. § 93 ods. 3 vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku.

- súhlas so vstupom do konania bol daný 26.8.2015
- uznesením zo dňa 17.9.2015 bola zmena na strane žalobcu pripustená.
- v mesiaci november 2015 bolo určené pojednávanie na deň 9.2.2016.
- dňa 1.2.2016 sťažovateľ opätovne vzniesol námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi.
- dňa 3.2.2016 sa zákonná sudkyňa k námietke zaujatosti písomne vyjadrila a dala pokyn na zrušenie termínu pojednávania, určeného na deň 9.2.2016 z dôvodu sťažovateľom vznesenej námietky zaujatosti.
- dňa 4.2.2016 bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach, na ktorom sa nachádzal do 15.2.2016, kedy bol vrátený s rozhodnutím o nevyličení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.
- dňa 19.2.2016 bolo určené pojednávanie na deň 12.4.2016.
- pojednávanie sa uskutočnilo a bolo odročené na deň 31.5.2016 za účelom ďalšieho dokazovania.
- dňa 29.4.2016 podal sťažovateľ návrh na „prikázanie veci ktorémukoľvek inému súdu 1. stupňa v obvode ktoréhokoľvek iného krajského súdu ako Krajského súdu v Košiciach“.
- podanie sťažovateľa bolo 11.5.2016 doručené právnomu zástupcovi žalobcu na zaujatie stanoviska.
- v dňoch 12.5.2016 a 16.5.2016 podal sťažovateľ do spisu ďalšie písomné podania.
- dňa 24.5.2016 dala konajúca sudkyňa pokyn pre zrušenie termínu pojednávania 31.5.2016 z dôvodu návrhu sťažovateľa na delegáciu veci.
- dňa 27.5.2016 sa k návrhu sťažovateľa na prikázanie veci inému súdu vyjadril právny zástupca žalobcu.
- uznesením z vyššie uvedeného dňa bol sťažovateľ vyzvaný na upresnenie svojho návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 12.5.2016 s poučením, ako má svoj návrh upresniť.
- na výzvu reagoval sťažovateľ podaniami zo dňa 13.6.2016.
- uznesením zo dňa 16.6.2016 bolo konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia zastavené.

- dňa 25.7.2016 bol spis z dôvodu návrhu na prikázanie veci inému súdu predložený Najvyššiemu súdu SR v Bratislave.

- z uvedeného súdu bol spis vrátený dňa 16.11.2016 s rozhodnutím, ktorým návrhu na prikázanie veci inému súdu nebolo vyhovené.

- dňa 10.10.2016 podal sťažovateľ „vzájomnú žalobu“ a dňa 17.10.2016 ďalšie podanie do spisu.

- dňa 30.12.2016 dala zákonná sudkyňa pokyn pre doručenie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a zároveň žiadala pripojiť súvisiace spisy tunajšieho súdu.

- dňa 17.2.2017 bolo vypracované uznesenie, ktorým sťažovateľovi bola uložená povinnosť doplniť vzájomnú žalobu.

Prekážky postupu konania podľa § 107a nasl. Občianskeho súdneho poriadku

- sťažovateľ cestou svojej právnej zástupkyne navrhol dňa 13.2.2007 konanie prerušiť za účelom pokusu o mimosúdnu dohodu, ktorej výsledok mal byť súdu oznámený v lehote troch mesiacov.

Prieťahy, ktoré podľa názoru súdu spôsobil sťažovateľ

- neospravedlnená neúčast' na pojednávaní dňa 29.11.2005,

- žiadosť o odročenie pojednávania dňa 17.2.2006 z dôvodu zvolenia si právneho zástupcu, hoci mal dostatok času zvoliť si ho už pred týmto pojednávaním,

- návrh na prerušenie konania dňa 13.2.2007 a zároveň návrh na zrušenie termínu pojednávania, určeného na deň 15.2.2007. Na základe uvedeného bolo toto pojednávanie odročené na neurčito,

- neoznámenie výsledku mimosúdnej dohody, ktorá mala byť dôvodom na prerušenie konania a následné zaslanie výzvy a urgencie zo strany súdu,

- následné vyjadrenie právnej zástupkyne sťažovateľa, že po zistení oznámi jeho stanovisko súdu, k čomu nedošlo (následne preto súd určil termín pojednávania),

- pojednávanie zo dňa 18.10.2007 muselo byť odročené pre správanie sťažovateľa, keď svoje vyjadrenie doručil až 12.10.2007 a v takejto krátkej dobe nemohlo byť doručené procesnej protistrane, aby mala možnosť sa s ním oboznámiť,

- pojednávania, vytýčeného na deň 24.9.2009, sa nezúčastnil sťažovateľ ani jeho právna zástupkyňa, ktorá oznámila prerušenie výkonu advokácie a požiadala, aby súd ustanovil sťažovateľovi iného zástupcu (keďže pojednávanie bolo určené už v mesiaci jún

2009, bol dostatočný časový priestor oznámenie urobiť tak, aby pojednávanie dňa 24.9.2009 nebolo zmarené),

- neúčast' na pojednávaniach v dňoch 11.3.2010 a 30.3.2010 ospravedlnil právny zástupca sťažovateľa pre kolíziu termínov,

- pojednávanie, určené na deň 8.3.2011, žiadal sťažovateľ odročiť pre možnú dohodu so žalobcom a nedoručenie stanoviska procesnej protistrany,

- dňa 18.3.2011 uplatnil sťažovateľ námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi, v dôsledku čoho bol zrušený termín pojednávania, určeného na 12.4.2011 a následne spis predložený odvolaciemu súdu,

- dňa 8.10.2013 bol spis vrátený z odvolacieho súdu za účelom odstránenia väd podania sťažovateľa a vyjadrenia sa zákonnej sudkyne k ďalšej vznesenej námietke zaujatosti zákonnej sudkyne,

- dňa 1.2.2016 bola sťažovateľom opätovne vznesená námietka zaujatosti, čo spôsobilo zrušenie pojednávania, určeného na deň 9.2.2016,

- dňa 29.4.2016 podal sťažovateľ návrh na prikázanie veci inému súdu, čo spôsobilo zrušenie ďalšieho pojednávania, vytyčeného na deň 31.5.2016 a nutnosť predloženia spisu Najvyššiemu súdu SR v Bratislave.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že dĺžku konania výrazným spôsobom ovplyvnil sám sťažovateľ, a to predovšetkým opakovaným podávaním námietok zaujatosti, ktoré boli nadriadeným súdom opakovane vyhodnocované ako bezdôvodné, rovnako ako aj návrh na delegovanie veci, o ktorom rozhodoval Najvyšší súd SR s negatívnym výsledkom pre sťažovateľa.

Prieťahy, ktoré boli spôsobené súdom a posúdenie ich zbytočnosti

- za prieťah spôsobený tunajším súdom možno považovať obdobia od 18.6.2008 do 29.1.2009, kedy vo veci nebol vykonaný žiaden úkon. Posúdenie zbytočnosti uvedených prieťahov ponechávam na zvážení ústavného súdu.

Iné okolnosti, ktoré mali vplyv na prieťahy v konaní

- do pozornosti ústavného súdu dávam obdobia, keď sa spis opakovane nachádzal na odvolacom Krajskom súde v Košiciach, či už z dôvodu podaných odvolaní, alebo opakovane podávaných námietok zaujatosti sťažovateľom a na Najvyššom súde SR. Jednalo sa o časové úseky od 2.8.2006 do 20.12.2006, od 27.5.2010 do 9.12.2010, od 19.4.2011 do

27.5.2011, od 24.1.2012 do 8.10.2013, od 3.12.2013 do 9.4.2015, od 4.2.2016 do 15.2.2016 a od 25.7.2016 do 16.11.2016. Tieto obdobia nie som oprávnený žiadnym spôsobom hodnotiť či posudzovať. Ak ústavný súd dospeje k záveru, že niektoré z týchto období je potrebné vyhodnotiť ako zbytočné prieťahy, podľa môjho názoru tieto nemôžu byť pripísané na ťarchu okresného súdu, keďže ich žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť. Keďže sa v uvedených obdobiach spis nenachádzal na tunajšom súde, nemohli v ňom byť súdnymi osobami tunajšieho súdu vykonávané žiadne úkony. (...)

Záverom Vám oznamujem, že netrvám na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasím s upustením od neho.»

3.2 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedu okresného súdu v posudzovanom konaní zaujal toto stanovisko:

„(...) Odmietam hodnotenie právnej veci ako skutkovo a právne zložitú. Tvrdím, že pokiaľ by ma súd bol riadne vypočul, bol by spoznal podstatu mojej argumentácie procesnej a hmotnoprávnej, nakoľko som vytrvalo argumentoval stavebnými nedostatkami bytového domu a tak tepelnoizolačnými vlastnosťami sporného bytu, bol by súd v inom čase ustálil potrebu znaleckého dokazovania ešte pred rozhodnutím vo veci a nevznikol by priestor ani na moje podania, ktorými som prípadne reagoval na vznik určitej situácie.

Rozhodne výpočet úkonov v zmysle vyjadrenia považujem za kvantitatívny ukazovateľ, ktorý nepresvedčil mňa a snád' okrem Okresného súdu Košice II nemôže nikoho presvedčiť, že 12-ročná doba trvania sporu medzi nami účastníkmi (4510 deň) nepostačuje všeobecnému súdu na rozhodnutie v skutkovo aj právne jednoduchej veci.

Nečiním paušálne tvrdenia, ale moja právna neistota bola náležite dotiahnutá do konkrétnej podoby, keď v priebehu konania som bol dva krát konfrontovaný s dražbou môjho bytu, keď bez ohľadu na prebiehajúci súdny spor som vyplatil žalovanú sumu bez vplyvu na priebeh konania pred všeobecným súdom. Išlo o prejav konkretizovanej právnej neistoty a preto sa dôvodne domnievam, že vyjadrenie Okresného súdu Košice II je pokusom v argumentácii, ktorá má dĺžku konania ospravedlniť.

Tvrdím akýkoľvek vecný postup v tejto právnej veci a meritórne rozhodnutie by som bol kvitoval, ako otáľavý prístup súdu k uplatnenému nároku.

V súčasnosti v dôsledku uplynulého času sú mnohé moje postoje už prekonané a preto túžim len po meritórnom rozhodnutí Okresného súdu Košice II, nakoľko súčasný právny stav dáva priestor k ďalším dôvodným mojim postupom, ktoré vplyvajú na konanie pred súdom. Mám totiž dôvodné výhrady voči bývalému konateľovi žalobcu, voči osobám, ktoré aj právne zastupujú žalobcu v tomto konaní, resp. dávajú podnet k dražbe môjho bytu a vzniká priestor aj na nachádzanie zákonných súvislostí súvisiacich so zaujatosťou konajúcej sudkyne.

Takto som presvedčený o správnosti mojej ústavnej sťažnosti na porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 38 ods. Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 31C 10/2005 a preto po prijatí mojej sťažnosti na ďalšie konanie, predpokladám rozhodnutie Ústavného súdu SR o ďalších mojich v sťažnosti uplatnených nárokov.

Výslovne sa vzdávam možnosti účasti na pojednávaní pred ústavným súdom SR, takto netrvám na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie.“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

5. Pokiaľ ide o chronológiu úkonov okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré popísal predseda okresného súdu v bode I/3.1 tohto nálezu, rovnaké relevantné skutočnosti zistil aj ústavný súd z obsahu súvisiaceho spisu, preto už nepovažoval za potrebné opakovať opis týchto úkonov. Ústavný súd tiež konštatuje, že ani právny zástupca sťažovateľa predsedom okresného súdu popísaný priebeh napadnutého konania nespochybňoval, teda skutkové okolnosti danej veci sa spornými nestali.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o žalobnom návrhu PIDES s. r. o., Čárskeho 7, Košice, proti sťažovateľovi na zaplatenie 34 959,40 Sk s prísl. (1 160,44 € s prísl.) z titulu „*nedoplatku z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu*“ vedenom pod sp. zn. 31 C 10/2005 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa (ako žalovaného) na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci

v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd vo vzťahu k napadnutému konaniu uvádza, že vzhľadom na nutnosť znaleckého dokazovania možno posudzovanú záležitosť považovať po vecnej stránke za zložitejšiu. Samotnú vecnú zložitosť, na ktorú poukázal vo svojom vyjadrení aj predseda okresného súdu, však v okolnostiach danej veci nemožno dávať do súvislosti s neobyčajne zdĺhavým priebehom napadnutého konania.

Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevyomykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci treba poukázať predovšetkým na to, že, ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva (pozri bod I/3.1 tohto nálezu), dĺžka napadnutého konania bola vyvolaná sčasti aj správaním sťažovateľa a jeho právnych zástupcov. Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne požiadal o prerušenie konania (13. februára 2007) na účely pokúsiť sa uzatvoriť mimosúdnu dohodu, avšak po skončení určenej lehoty okresnému súdu neoznámili, či k takejto dohode došlo, a nereagovali ani na opakovanú

výzvu súdu, ktorý cca po piatich mesiacoch tejto „nesúčinnosti“ nariadil vo veci pojednávanie. Na dĺžku napadnutého konania mala negatívny vplyv aj skutočnosť, že sa sťažovateľ bez uvedenia dôvodov (29. novembra 2005) a jeho právny zástupca (11. marca 2010 a 30. marca 2010) nezúčastnili na pojednávaniach. Okrem toho sťažovateľ opakovane neúspešne namietal predpojatosť zákonnej sudkyne a taktiež neúspešne opakovane podával návrhy na prikázanie veci inému súdu, pričom si musel byť vedomý toho, že takéto úkony spôsobujú predĺženie priebehu konania.

Na uvedené správanie sťažovateľa a jeho právnych zástupcov ústavný súd nemohol neprihliadnuť pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia.

Pokiaľ sťažovateľ podal relevantné procesné návrhy (napr. odvolania), ústavný súd pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej využitie možností daných navrhovateľom procesnými predpismi (podľa aktuálne platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku) na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým konštatuje, že trvanie napadnutého konania od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (3. novembra 2004) do rozhodnutia danej veci ústavným súdom viac ako dvanásť rokov je už samo osebe neprimerané, aj keď sa predmetný spis cca 3 roky nachádzal na Krajskom súde v Košiciach a na Najvyššom súde Slovenskej republiky; toto obdobie nemožno pričítať na vrub okresnému súdu.

Okrem uvedeného priebeh napadnutého konania je poznačený jednak opakovanými krátkodobými obdobiami nečinnosti okresného súdu, a to konkrétne od 5. apríla 2005 do 5. októbra 2005 (šesť mesiacov) a od 18. júna 2008 do 29. januára 2009 (sedem mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu je v kontexte viac ako 12 rokov trvajúceho konania neospravedlňiteľná, pretože v tejto záležitosti trvá konanie už veľmi dlho, pričom okresný súd vo veci minimálne jeden rok nevykonal žiadne úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ (ako odporca) v predmetnej veci počas

súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci, ale v dôsledku postupu súdu napriek tomu, že ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na tzv. objektívne okolnosti (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie celkove vo výške 15 000 € najmä „z dôvodu, že postupom súdu došlo k neodstrániteľným následkom“ a tieto následky „nie je možné napraviť, ani odstrániť tak, aby už nezanechali následky tak na zdraví, ako aj psychickom rozpoložení sťažovateľa“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k záveru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný

súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadost'učinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv s'ťažovateľa považuje za primerané vo výške 1 000 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na to, že cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03), ako aj na celkové trvanie právnej neistoty s'ťažovateľa, na významný podiel s'ťažovateľa na zbytočných priťahoch, ako i na povahu veci (ide zaplatenie 1 160,44 € s prísl.).

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

S'ťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 23. februára 2015 a podanie s'ťažnosti zo 7. septembra 2015 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 27. marca 2017). Za dva úkony vykonané v roku 2015 patrí odmena v sume dvakrát po 139,83 € a režijný paušál dvakrát po 8,39 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2017 prislúcha odmena v sume 147,33 € spolu s režijným paušálom 8,84 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia s'ťažovateľa predstavujú sumu 452,61 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania s'ťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 2017